

اهمیت وفای به عهد در اسلام/ کسی که پایبند به عهد و پیمانش نیست دین ندارد

دین اسلام تأکید زیادی بر وفای به عهد دارد و این امر یکی از اصول انسانی دین است که باید نسبت به هر کسی آن را رعایت کرد.

خبرگزاری مهر- دین اسلام تأکید زیادی بر وفای به عهد دارد و این امر یکی از اصول انسانی دین است که باید نسبت به هر کسی آن را رعایت کرد.

مومن وقتی متعهد می شود کاری را چه در فضای سیاسی، چه اجتماعی و چه خانوادگی و چه در هر حوزه دیگری انجام دهد باید به این معنی توجه داشته باشد که وفای به عهد امری لازم و واجب است و قرآن مجید و روایات نسبت به این حقیقت تأکید و پافشاری دارند.

"و اوفوا بالعهد ان العهد کان مسئولوا (سوره اسراء آیه 34)؛ به عهد و پیمان وفا کنید زیرا عهد و پیمان مورد بازپرسی است."

"و اذکر فی الکتاب اسماعیل انه کان صادق الوعد... (سوره مریم آیه 54)؛ به داستان زندگی اسماعیل توجه کن، بی تردید او انسان وفادار به عهد و پیمان بود."

شخصی به نام ابومالک می گوید به حضرت علی بن الحسین (ع) گفتم مرا به همه قوانین دین خبر ده، گفت حضرت فرمودند گفتار حق و حکومت به عدالت و وفای به عهده همه قوانین دین است.

موسی بن جعفر (ع) از پدرانش از رسول خدا (ص) روایت می کند که آن حضرت فرمود: کسی که پایبند به عهد و پیمانش نیست دین ندارد.

در شان نزول آیه شریفه یوفون النذر (سوره انسان آیه 7) شیعه و سنی روایت کرده اند که درباره امیرالمومنین (ع) و فاطمه (س) و حسن و حسین (ع) نازل شده است. داستان نزول آیه به این سبب است که حضرت امام حسن (ع) و امام حسین (ع) بیمار شدند. رسول خدا (ص) و جمعی از چهره های برجسته از آن دو بزرگوار عیادت کردند. پیامبر هنگام عیادت به امیرالمومنین (ع) فرمود: اگر به خاطر بهبود دو فرزندت نذری را بر عهده می گرفتی در شفای آنان بی اثر نبود آن حضرت و فاطمه زهرا (س) نذر کردند که اگر خدای مهربان آن دو را شفا دهد سه روز روزه بگیرند. فضا خادمه هم به دنبال آن دو بزرگوار متعهد به روز روزه گرفتن شد.

حسن و حسین پس از آن نذر شفا یافتند و درحالی که خاندان طهارت پس از شروع روزه جهت افطار چیزی نداشتند، امیرالمومنین (ع) سه پیمانه جو از بازار قرض گرفت که در برابرش پارچه ای پشمین برای قرض دهنده بیافد، جو را به خانه آورد، حضرت زهرا (س) آن را آسیاب کرد و نان پخت و علی (ع) پس از نماز مغرب نان را جهت افطار بر سر سفره گذاشت که ناگهان مسکینی به آن مراجعه کرد و درخواست کمک نمود، همه اهل خانه نان خود را به او بخشیدند و با آب افطار کردند؛ شب دوم همه یتیمی طلب غذا کرد باز همه خانواده نان خود را به او دادند و شب سوم اسیری دق الباب کرد و این بار هم همه خانواده سهم خود را به او بخشیدند و جز با آب افطار نکردند. روز چهارم در حالی که نذرشان را ادا کرده بودند، علی (ع) همراه دو فرزندش نزد پیامبر (ص) آمدند. چون پیامبر (ص) در حسن و حسین از شدت گرسنگی ضعف و ناتوانی دید گریست. در این وقت جبرئیل با سوره (هل اتی) به حضرت نازل شد. نتیجه وفای به عهد از طرف انسان این است که خدای مهربان هم به وعده هایش نسبت به نیت های صادقانه و عمل های مثبت و خلق و خوی پسندیده مومن که پاداش عظیم دنیایی و آخرتی است وفا کند، چنان که در قرآن مجید به این واقعیت خبر داده است:

"و اوفوا بعهدی اوف بعهد کم (سوره بقره آیه 40) به پیمان من (که فرمان ما و احکام و حال لو حرام من است) وفا کنید تا من هم به عهدی که نسبت به شما (در جهت پاداش بخشی به شما) دارم وفا کنم."

هشام بن سالم می گوید به حضرت صادق (ع) گفتم: پسر پیامبر، مومن را چیست که وقتی دعا می کند چه بسا برای او مستجاب می شود و چه بسا مستجاب نمی شود در حالی که خدا فرموده: مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم. حضرت فرمود: هنگامی که عبد، خدا را در دعایش به نیت راستین و قلب مخلص بخواند دعایش پس از وفای به تعهداتش به خدا مستجاب می گردد و اگر خدا را بدون نیت راستین و بدون قلب مخلص بخواند دعایش مستجاب نمی شود. آیا خدا نفرموده به عهدم وفا کنید تا به عهدی که به شما دارم وفا کنم؟ پس کسی که وفا کند نسبت به او وفا خواهد شد.

حضرت رضا(ع) از پدران‌ش از پیامبر خدا روایت می‌کنند که آن حضرت فرمود: کسی که با مردم معامله کند و به آنان ستم نرزد و سخن بگوید و به آنان دروغ نگوید و به آنان وعده دهد و خلف وعده نکند از کسانی است که مروتش کامل شده و عدالتش آشکار گشته، برادری اش واجب شده و غیبتش حرام است.